

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului și Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

O, iar și iar zile de praznic sfânt și iarăși intru în carte mărturisindu-Mă pe Mine Însumi și pe sfinții Mei, căci ori vin Eu cu ei pentru zilele lor de mărturie, ori vin ei cu Mine pentru zilele Mele de praznic și ne mărturisim unii pe alții, și duhul mărturiei este du-hul celor sosiți din cer în lucrare de cuvânt peste pământ.

Ne așezăm la masă de cuvânt, Eu, și cea-ta ierarhilor din cer, care petrec ziua de sobor a ierarhului Vasile cel Mare, că mare și biruitor a fost el în lupta cea pentru cer, pentru el și pentru oameni, luptă pentru biruirea întunericului dintre pământ și cer, și pe care oamenii nu-l văd și nu-l simt, de vreme ce sunt cuprinși de întuneric peste tot și de peste tot, că e mare lipsa de Dum-nezeu pe pământ, iar Eu, Domnul, n-am mai simțit o mai mare mângâiere ca și în zilele acestea când am cum să vin râd de cuvânt peste pământ și să Mă fac iarăși lumina lumii ca și acum două mii de ani, căci cuvântul gurii Mele este lumina lumii, iar cine are urechi de auzit, să audă cu ele pe Dumnezeu Cuvântul, pe Cel ce a făcut cerul și pământul și Care S-a făcut Om acum două mii de ani ca să Se facă Mântuitor celor ce-L urmează pe El întru acest cuvânt și întru venirea Sa a doua oară de lângă Tatăl după om, căci omul trebuie adus acasă la Tatăl, și M-a trimis iarăși Tatăl pe pământ după om.

O, pace vouă, celor ce Mă așezați pe pământ cu glasul gurii Mele! O, pace ție, popor al cuvântului Meu aici, la izvorul Meu de cuvânt! Nu uita, o, nu uita să fii cel mai mulțumit înaintea Mea că ești aici și-Mi slujești ziua și noaptea, căci cei nemulțumiți cad de la Mine și se duc în lume, unde Eu nu Mă mai duc. Duhul ne-mulțumirii este duh de judecată, este duhul trufiei omului care se crede îndreptățit să fie nemulțumit și să judece pentru nemulțumirea lui, și acela își alege singur soarta, și nu i-o alege Dumnezeu, căci ce legătură poate fi între Mine și duhul trufiei?

O, pace vouă, fiilor! Iar Eu vin și întăresc ființa voastră și statul întru Hristos, Care S-a născut pe pământ om acum două mii de ani, iar după opt zile a fost dus la templu pentru tăierea împrejur cea după trup, ca semn că a venit prin seminția lui Israel pe pământ, și din care mama Mea Fecioara se născuse și ea, iar acum vin cuvânt de naștere de sus pe pământul neamului ro-mân, din care faceți și voi parte, și iată, trudim din cer și de pe pământ să aducem la vedere pe acest plai împărăția lui Dumnezeu cu oamenii, și am început cu voi, fiilor, iar cei necredincioși când aud îi apucă râsul și-și dau coate, dar cei din cer lucrează această înfăptuire, pentru că este scris în Scripturi să se împlinească între oameni împărăția lui Dumnezeu, spre care se trag cei ce vin și iau de la Domnul cuvânt de naștere din nou, cuvântul iubirii cerești și al mântuirii din păcat a oamenilor care se aleg pentru viață, numai să aibă ei credință în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, iar pentru aceasta trebuie cei ce au credință să și-o păzească cu toată ființa lor, ca și ea să-i păzească pe ei de dez-nădejde și de întuneric, de gânduri rele și de dorințe păcătoase, în care omul a căzut după ce Domnul l-a zidit pe el și n-a voit el să rămână în ascultare pentru sprijinul de la Domnul în toată vremea pentru el.

O, nu este păcat mai pierzător de om ca și necredința în Dumnezeu și în vederea Lui peste tot. Cel credincios are ca putere credința. El nu trebuie să se teamă de nimeni și de nimic, în afară de păcat, căci orice păcat, fie el cât de mic, îi slăbește legătura cu Hristos, iar dacă păcatul este mare îi rupe omului toată legătura cu Dumnezeu și rămâne singur și fără ajutorul Domnului în lupta sa cu răul din lume, unde numai vrăjmași sunt, numai pierzare îl paște pe cel necredincios, pe cel singur și fără ajutor din cer.

O, poporul Meu cel ascultător, te povățuiesc să ai tot mai mare grijă să stai în loc binecuvântat și ținut pentru Dumnezeu, ca să-l ajuti pe îngerul păzitor să stea aproape de tine cu bucurie, și nu cu lacrimi, și să te poată el ajuta de aproape în toate, căci pe cărările lumii când umbli, el suferă și plânge și îl doare pentru tine, și are de luptat cu duhurile rele, care țin oamenii în închisoarea lor

atrăgându-i de peste tot spre duhul și simțirea satanei, iar tu ești pecetluitul Meu și are diavolul necaz pe tine ca și pe Mine, și nu trebuie să-i dăm prilej să poată, ci să se teamă trebuie să poată când el vede pecetea cea vie a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh pe creștetul celor credincioși statului lor cu Domnul în cetate întărită și păstrată pentru viață cerească în mijlocul ei.

Sunt cu ierarhul Vasile alături în ziua Mea de praznic, când are și el ziua lui de sobor între sfinți, și e fericit acest mare slujitor să pună pe masă cuvânt întăritor pentru tine, popor al cuvântului Meu, iar Eu îi dau intrare acum și binecuvintez cuvântarea lui peste tine și-i mulțumesc pentru ea, căci sfinții Mei sunt mărturisitorii Mei, fiilor. Amin.

— *O, Doamne slăvit, a Ta este stăpânirea și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, a Domnului Cel întru Treime lăudat și slăvit, și fericiți sunt cei ce sunt și rămân întru Tine, Doamne, că dacă ei nu rămân, și fac altfel a-poi, nu mai sunt cei fericiți cei ce nu rămân.*

O, cât am luptat eu pentru oameni ca să rămână ei cu Tine, Doamne, sau să-i scot din mâna lui satana pe cei cuprinși în cursele lui! Mă durea pierzarea oamenilor, mă durea cu durere mare, Doamne. Îmi puneam în lucrare credința mea în Tine și viața mea trăită în dragostea Ta și îndrăzneam apoi să mă arunc în luptă cu satana ca să-i scot pe cei robiți de el prin păcat, că milă îmi era și milă îmi este de făptura Ta care nu Te ascultă, iar cel ce nu ascultă cade, cade în robia păcatului, Doamne.

O, iubirea mea pentru Tine a fost moștenirea mea cea din părinți, care și-au călăuzit copiii numai spre dragostea Ta, numai pentru Tine să fie ei, Doamne, și nimic nu ne-a smintit pe noi ca să ne despărțim de dragostea Ta, căci cu credincioșie Te-am iubit, și în numele Tău cel sfânt mi-am pus viața în slujba celor ce piereau în valuri, ca să-i scot la mal și să le dau lor viață de la Tine și să-i învăț pe ei calea spre Tine, Doamne.

O, mare este plata unui slujitor mare, mare este ea în cer, Doamne! O, iată ce Te rog eu dintre sfinți în ziua mea de sobor: Hai să-l stărpim pe satana și pe toți slujitorii lui de pe vatra neamului român și să rămână Duhul Tău Cel călăuzitor aici, și să-L afle toți, și să Te iubească pe Tine neamul român, Doamne! O, pune credință în cuvântul Tău în inimile lor și atrage-i la slava împărăției Tale, împărăție dulce, Doamne! Întărește fiii acestui neam împotriva păcatului, dar dă-le lor iubirea Ta, cu care să poată și să se scoale spre Tine, o, Doamne!

În numele Tău îl cert pe satana și-i spun:

Să te certe pe tine Domnul Iisus Hristos, să te certe, satană, și să te desparți tu de toți fiii neamului român, că această seminție este scrisă în cer pentru Domnul și pentru îngerii Lui, iar tu du-te unde îți este locul cel spus de Dumnezeu, că a venit vremea! Amin.

— Pun numele Meu peste cuvântul tău, slujitorule mare, și mergem la luptă cu putere de cuvânt și curățim aria, precum este scris, și întărim îm-părăția lui Dumnezeu pe vatra neamului ro-mân, și este mult de lucru.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să nu ostenești în lucrul cel pentru Mine cu tine, și să ascuți povața Mea de peste tine și să te păstrezi în Duhul Meu, ca să fii asemenea Mie, că mereu îți spun: nu mai am alții cu care să Mă sprijin și să pot hrăni pe oameni cu mana cea de sus, care curge din tronul lui Dumnezeu, precum este scris. Acum două mii de ani am spus tuturor: *«Fericit este cel ce nu se smintește întru Mine!»*, că mulți se sminteau, și n-au voit să fie ei cei fericiți. Acum iarăși spun: Fericiți cei ce nu se smintesc întru voi, cei de sub sarcina venirii Mele cuvânt pe pământ, și iată câți nefericiți s-au găsit să fie și în vremea aceasta! O, așa au voit ei cu ei, de vreme ce n-au fost deștepți ca să nu se smintească așa cum s-au smintit atâția la prima Mea venire și au plecat iarăși întru ale lor, iar turma Mea cea mică sunt cei credincioși, care rămân și care iau de la Mine lucrul lor ca să Mă ajute, iar Eu spun: Nu te teme, turmă mică, o, nu te teme de nimic și de nimeni, în afară de păcat, căci păcatul îl depărtează de Dumnezeu, și se duce apoi de la Mine cel ce nu stă frumos pe calea Mea.

O, primiți-vă și sprijiniți-vă unii pe alții pe calea Mea cu voi, fiilor! Nepăcățuirea este calea Mea cu voi, iar Eu sunt cu voi pe calea aceasta și sunt cu voi prin ascultarea voastră, și iată, fericiți sunt cei ce ascultă de cuvântul Meu și îl împlinesc pe el!

Întăresc iarăși binecuvântarea Mea pentru pregătirea praznicului Bobotezei, când vin creștini la izvor, vin la apă, fiilor. Toți cei cu dorul în ei ca să vină, toți să strige la Mine să le netezesc calea și ziua de călătorie, căci cu rugăciune se capătă de la Domnul, iar masa este gata aici, și vom sta întru întâmpinarea lor și le vom da să bea și-i vom așeza la masă de cuvânt, masă cal-dă, casă caldă și praznic sfânt, și Mi-e dor de această zi, și stau cu cei din cer în așteptarea ei, ca să se așeze ea.

O, fiilor de la izvor, pace vouă și lucrului vostru pentru sărbătoare în zilele ce vin până la praznicul de Bobotează! O, țineți-Mă cu voi, așa cum Eu vă țin pe voi cu Mine, o, fiilor! Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2017